

Bp Ignacy Dec

Bądźmy darem jedni dla drugich

Świdnica, 11 lutego 2019 r.

Homilia wygłoszona w katedrze, podczas XXVII Światowego Dnia Chorego

I. Wstęp do Mszy św.

Światowy Dzień Chorego ustanowił Jan Paweł II w liście skierowanym w XI rocznicę zamachu na swoje życie, 13 maja 1992 roku, do ówczesnego przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia kard. Fiorenzo Angeliniego. Papież wyznaczył na obchody tego dnia przypadające 11 lutego wspomnienie objawienia Matki Bożej w Lourdes. Pierwszy taki dzień obchodzono w sanktuarium maryjnym w Lourdes. W 1994 roku gospodarzem światowych obchodów była Jasna Góra. W tym roku centralne obchody XXVII Światowego Dnia Chorego odbywają się w Kalkucie w Indiach, mieście św. Matki Teresy, założycielki zgromadzenia Misjonarek Miłości. Serdecznie witam i pozdrawiam w naszej katedrze wszystkich chorych; pozdrawiam ich opiekunów, pozdrawiam tych, którzy pomogli chorym przybyć do naszej katedry. Obecną Mszę św. sprawuję w waszej intencji prosząc Pana Boga o łaskę zdrowia dla was i siłę do cierpliwego znoszenia waszych dolegliwości. Zapraszamy do naszej liturgii Maryję, Matkę Chrystusa i Matkę naszą, która 161 lat temu, 11 lutego 1858 objawiła się w Grocie Massabielskiej w Lourdes czternastoletniej Bernadecie Soubirous. Drodzy bracia i siostry, uznajmy przed Bogiem, że jesteśmy grzeszni, abyśmy mogli z czystym sercem złożyć Najświętszą Ofiarę. ...

II. Homilia

Wstęp

Czcigodni bracia kapłani, bracia diakoni i klerycy; drogie siostry zakonne, bardzo drodzy bracia i siostry chorzy wraz z waszymi opiekunami; wszyscy zebrani w naszej katedrze bracia i siostry w Chrystusie. W homilii dzisiejszej odniesiemy się najpierw do ogłoszonego słowa Bożego, następnie zapoznamy się pokrótce z najważniejszymi wątkami orędzia Ojca św. Franciszka na dzisiejszy XXVII Światowy Dzień Chorego. W końcowej części skierujemy do was - chorzy i opiekunowie - specjalne przesłanie.

1. Jezus uzdrawiający chorych

Drodzy bracia i siostry, bardzo dobrze się składa, że na dzisiejszy dzień wypadł nam fragment Ewangelii mówiący o Panu Jezusie wśród chorych. Przypomnijmy ten tekst: "Gdy Jezus i uczniowie Jego się przeprawili, przyплыnęli do ziemi Genezaret i przybili do brzegu. Skoro wysiedli z łodzi, zaraz Go poznano. Ludzie biegali po całej owej okolicy i zaczęli znosić na noszach chorych, tam gdzie, jak słyszeli, przebywa. I gdziekolwiek wchodził do wsi, do miast czy do osad, kładli chorych na otwartych miejscach i prosili Go, żeby choć frędzli u Jego płaszcza mogli się dotknąć. A wszyscy, którzy się Go dotknęli, odzyskiwali zdrowie" (Mk 6,52-56).

Moi drodzy coś podobnego, o czym mówi dzisiejsza Ewangelia, działo się w ciągu wieków historii Kościoła, coś podobnego dzieje się i dzisiaj wśród nas. Na Eucharystii, w Komunii Świętej jest z nami ten sam Jezus. Ma taką samą miłość do nas jak miał kiedyś do ludzi, gdy chodził jako widzialny człowiek po ziemi. Ma też tę samą moc. Jest z nami, by nam pomagać, by nas umacniać duchowo i cieleśnie. Z naszej strony potrzebna jest wiara w to, że tak jest, jest potrzebne nasze pragnienie i nasze zwrócenie się do Jezusa, by nam pomógł, by nam udzielił sił duchowych i fizycznych, byśmy mogli. Pamiętajmy jednak, że tamci chorzy, których uzdrowił Jezus, o których mówi Ewangelia, wierzyli Jezusowi i potem jednak kiedyś umarli. Przyszedł dla nich czas przejścia z życia ziemskiego do życia wiecznego. Z nami też się to stanie. Taki jest porządek rzeczy, który ustanowił sam Bóg. Najważniejsze jest to, abyśmy wierzyli w słowo Chrystusa, w Jego Ewangelię, abyśmy przyjmowali Jego miłosierdzie, które nam wysłużył na krzyżu, abyśmy mieli miłość do Niego, do Jego Krzyża, do Jego Ewangelii, abyśmy dobrze przeżyli lata ziemskiego życia, które nam przydzielili.

2. Główne wątki orędzia Ojca św. Franciszka na XXVII Światowy Dzień Chorego

Hasłem tegorocznego XXVII Światowego Dnia Chorego są słowa z Ewangelii św. Mateusza: „Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie” (Mt 10,8). Już w pierwszych słowach orędzia papieskiego czytamy słowa: "Wzywam Was wszystkich, na różnych poziomach, do promowania kultury bezinteresowności i daru, niezbędnych do przewyciężenia kultury zysku i odrzucenia". Ojciec św. w obliczu dzisiejszej pogoni za bogactwem, za powiększaniem swojej kasy, wzywa wszystkich do bezinteresownej ofiarności. "Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie" (Mt 10,8). Jest to bardzo ważne, byśmy nie oczekiwali za każdą pomoc, zapłaty, jakiegoś wynagrodzenia, byśmy byli darem jedni dla drugich.

W dalszym ciągu swego orędzia Ojciec św. mówi jak powinna konkretnie wyglądać opieka nad chorym człowiekiem. Pisze tak: "Opieka nad chorymi wymaga profesjonalizmu i czułości, bezinteresownych gestów, niezwłocznych i prostych, jak zwyczajny dotyk, poprzez które daje się odczuć drugiemu, że jest <ważny>". Papież zwraca też uwagę na znaczenia słowa „dar”. „Darowanie nie utożsamia się z czynnością dawania, ponieważ może być ono tak nazwane tylko, jeśli daje się siebie samego [...] Różni się ono od dawania właśnie dlatego, że zawiera dar z siebie i zakłada pragnienie utworzenia więzi”. Jak widzimy, Ojciec św. wskazuje, że pierwszym darem dla chorego jest nasza miłość. To ona dopiero nas uzdalnia do poświęcania się choremu, darowania mu swego czasu, podjęcia rozmowy, otoczenia chorego serdeczną opieką.

W dalszej części orędzia Papież podkreśla, że „każdy człowiek jest biedny, potrzebujący i ubogi” oraz że na żadnym etapie życia nie jesteśmy w stanie całkowicie uwolnić się od potrzeby i pomocy innych. „Uczciwe uznanie tej prawdy zachęca nas do pozostawania pokornymi i do praktykowania z odwagą solidarności jako cnoty nieodzownej dla istnienia”. Drodzy chorzy, jesteśmy zdani jedni na drugich. Powinniśmy być zawsze razem: zdrowi z chorymi i chorzy ze zdrowymi - przebywać razem w braterskiej i siostrzanej miłości. Pisząc o tym, Ojciec św. Franciszek przywołuje postać św. Matki Teresy z Kalkuty, w której mieście odbywają się tegoroczne centralne obchody Dnia Chorego. Papież Franciszek zauważa: „Święta Matka Teresa pomaga nam zrozumieć, że jedynym kryterium działania musi być bezinteresowna miłość wobec wszystkich, bez względu na język, kulturę, grupę etniczną czy religię. Jej przykład nadal prowadzi nas do poszerzania horyzontów radości i nadziei dla ludzkości potrzebującej zrozumienia i czułości”. Św. Matka Teresa z Kalkuty służyła bezinteresownie najbiedniejszym z biednych. Gdy kiedyś na Zachodzie Europy zapytano ją, po co tu Matka przyjechała, przecież tu nie ma biednych, Matka Teresa odpowiedziała, że to właśnie w Europie widzimy biedę duchową i to dzisiejszej Europie potrzebne jest nawrócenie się na ewangeliczną miłość i sprawiedliwość.

Następnie Papież podkreśla też wartość działań wolontariuszy. Dziękuje wszystkim stowarzyszeniom zajmującym się ratowaniem pacjentów i ochroną praw chorych. Zachęca, aby wolontariusze nadal byli znakiem obecności Kościoła w zsekularyzowanym świecie. W związku z tym pisze: "Wolontariusz jest bezinteresownym przyjacielem, któremu można powierzyć myśli i emocje....Wolontariat komunikuje wartości, zachowania i style życia, które w centrum mają pasję obdarowywania. W ten sposób realizuje się humanizacja opieki”.

Na zakończenie orędzia Ojciec św. wzywa do „promowania kultury bezinteresowności i daru, niezbędnych do przezwyciężenia kultury zysku i odrzucenia”. Podkreśla też, że „katolickie instytucje opieki medycznej nie powinny wpadać w myślenie biznesowe, ale dbać o opiekę nad człowiekiem, bardziej niż o zysk”.

3. Przesłanie dla Chorych

a) Drodzy chorzy, Chrystus jest naszym najlepszym lekarzem w wymiarze ducha i ciała. Pan Jezus wymaga od was wiary, że tak jest, że wierzymy w Jego Miłość i w Jego moc.

b) Drodzy chorzy, każdego roku przypominamy wam, że jesteście wielkim skarbem dla Kościoła. Wasze modlitwy i wasze cierpienia są potrzebne Kościołowi. Stanowią one dla Kościoła nieocenioną wartość. Popatrzcie jak służył do samej śmierci nasz kochany Papież św. Jan Paweł II, nawet wtedy, gdy nie mógł chodzić i nie mógł mówić. Wiemy także, że swoją modlitwą i swoim cierpieniem wspomaga dziś Kościół papież senior - Benedykt XVI. On powiedział, że służba kapłańska, zwłaszcza kardynalska, biskupia trwa do końca życia, także na emeryturze. Zmienia się tylko jej charakter. On właśnie przed sześcioma laty zapowiedział, że przechodzi na taką służbę. Swoją modlitwą i kłopotami starczego wieku wspiera dziś swoją Matkę - Kościół, której kiedyś służył jako papież. Jest to służba w ciszy, na ustroniu, w izdebce, służba modlitwy i cierpienia. Drodzy chorzy, bierzcie przykład z ostatnich papieży, czujcie się potrzebni i ważni w Kościele, nawet wówczas, gdy tego nie doświadczacie od swoich najbliższych, od swoich opiekunów.

c) Drodzy chorzy i starsi wiekiem, serdecznie wam dziękujemy za wasze modlitwy w intencji Kościoła, Ojca św. biskupów, kapłanów, siostry zakonne. Dziękujemy za modlitwę za naszych kleryków i o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne. Dziękujemy za modlitwy za naszą Ojczyznę, która ciągle jest skłócona i niespokojna. Dziękujemy także za ofiarowanie cierpień o nawrócenie grzeszników i o zwycięstwo dobra nad złem. Dziękujemy także opiekunom: lekarzom, pielęgniarkom, domowym opiekunom za ich posługę samarytańską wobec naszych chorych.

Zakończenie

Na zakończenie chcę skierować także do was prośbę, abyście w najbliższym czasie pamiętali w modlitwach o naszej diecezji, która w tym roku świętuje piętnastolecie swego istnienia. Jesteście ważną częścią naszej diecezji, dlatego będziemy wam wdzięczni za dar modlitwy i ofiarowanie waszego cierpienia w intencji, aby nasza diecezja podobała się Panu Bogu, aby w niej żyły dobre rodziny, aby był szacunek dla człowieka, dla życia, dla ludzi starszych i chorych. My zaś też będziemy o was pamiętać, i dzisiaj ofiarujemy owoce tej Mszy św. w waszych intencjach, które macie w sercu. Amen.